

A SZAKMAI ÉS TUDOMÁNYOS ÉLET HÍREI

DR. STENSZKY ERNŐ
1926-2014

Ismét gyász érte a gyógyszerész társadalmat: 2014. január 2-án 88 éves korában eltávozott közülünk Stenszky Ernő címzetes egyetemi docens, a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság hajdani alelnöke és főtitkára, a Hajdú-Bihar Megyei Tanács Gyógyszertári Központjának nyugalmazott igazgatója. Gazdag életpályát hagyott maga után úgy is mint gyógyszerész, mint gyógyszerész vezető és a szakmai közélet jeles képviselője. Egész életét a gyógyszerészet szeretete és a gyógyszerészek megbecsüléséért vívott küzdelme jellemezte.

Gyógyszerész családban született 1926-ban Budapesten. Édesapjának Maroslelén volt gyógyszerháza, itt töltötte gyermekkorát, majd a Makói Csanád Vezér Állami Gimnáziumban érettségizett. A családi hagyományokat folytatva beiratkozott a Szegedi Orvostudományi Egyetem Gyógyszerész fakultására, ahol 1950-ben szerzett diplomát. Rövid ideig tartó közfoglalmú gyógyszerészként szerzett gyakorlat után még 1950-ben a Debreceni Orvostudományi Egyetem Gyógyszertárában folytatja tevékenységét. Az egyetem adta lehetőségekkel élve bekapcsolódott a Gyógyszertani Intézet munkájába és doktoranduszként a morfin származékok kutatásában vett részt. 1958-ban „summa cum laude” eredménnyel védte meg doktori disszertációját, melynek címe: „Egyes morfinszármazékok köhögéscsillapító hatásának vizsgálata”. E témakörben több közleménye jelent meg belföldi és külföldi szaklapokban.

1957-ben kinevezték a Hajdú-Bihar Megyei Kórház Gyógyszertárának főgyógyszerészévé. Mint kórházi főgyógyszerésznek fő törekvése volt – a zökkenőmentes gyógyszerellátás biztosításán kívül – az orvosokkal kiépített kollegiális kapcsolattartás, amely magában foglalta a gyógyszerekről történő folyamatos tájékoztatást. 1964-ben nevezték ki a Hajdú-Bihar Megyei Tanács Gyógyszertári Központja főgyógyszerészévé, majd 1974-től igazgató-főgyógyszerészként irányította a vállalatot. Nagy súlyt fektetett a gyógyszerészek továbbképzése mellett a gyógyszerészi asszisztensek képzésére is. Hitte és vallotta, hogy magas szintű szakmai munkát csak jól felszerelt, ízlésesen kivitelezett gyógyszerészházakban lehet végezni, ahol a szolgálati lakás megfelelő körülményeket biztosít a település gyógyszerészeinek. Egyik fő feladatának tekintette a gyógyszerészi hálózat fejlesztését. Az officinák berendezését, díszítését gyakran bízta belső építésre. A vidéken dolgozó kollégák iránt kiemelt megbecsülést érzett. Arra biztatta őket, hogy ne csak lelkiismeret,

magas szakmai színvonalon végzett munkával érdemeljék ki településük elismerését, hanem vegyenek részt a település közéletében, vállaljanak társadalmi tisztségeket, dolgozzanak a Magyar Vöröskereszt helyi szervezetében, vegyenek részt a véradás szervezésében, tartsanak egészségügyi felvilágosító előadásokat. Ő maga is ennek szellemében élt és példát is mutatott, miután megyei szinten az egészségügy több társadalmi munkabizottságának volt tagja.

A gyógyszerész továbbképzések fontosságát azzal is hangsúlyozta, hogy folyamatosan továbbképezte magát; 1973-ban „Gyógyszerhatástan és toxikológia”, 1975-ben pedig „Gyógyszerügyi szervezés” szakágból szakvizsgát tett. Több mint negyven éven át tagja volt az Országos Gyógyszerészeti Intézet által létrehozott gyógyszerismertető hálózatnak. Mint gyógyszerismertető gyógyszerész kiemelten kezelte az orvos – gyógyszerész – beteg kapcsolat és együttműködés fontosságát. A gyógyszerészeti tudományok fejlődésének és eredményeinek ismertetését szem előtt tartotta. Vezetése alatt Debrecen az Orvostovábbképző Egyetem irányításával, az ország gyógyszerészeinek egyik továbbképző centrumává vált. A négyévenként megrendezésre kerülő Országos Gyógyszerkutató Konferenciának rendszeresen Debrecen adott helyet. A szervezéssel járó feladatokat az MGYT Gyógyszerkutató Szakosztálya mellett a Hajdú-Bihar Megyei Szervezete végezte. Stenszky Ernő igazgatósága alatt hét alkalommal rendezték meg ezt a rangos tudományos összejövetelt. Az utolsó konferenciák már nemzetközi részvétellel folytak. A Rozsnyay Mátyás Emlékversenynek több alkalommal volt szervezője Debrecen.

Stenszky doktor, mind nemzetközileg elismert szakember, tagja volt az Országos Szakképesítő Bizottságnak. Az egészségügyi miniszter a Szegedi Orvostudományi Egyetem Gyógyszerésztudományi Karának államvizsga bizottsága elnökévé, majd címzetes egyetemi docensévé nevezte ki 1984-ben. Tagja volt a Szegedi Orvostudományi Egyetem Gyógyszerésztudományi Kari Tanácsának. A Debreceni Akadémia Bizottság munkájában megalapítása óta részt vett, több éven át a Farmakológiai és Gyógyszerészeti Munkabizottság társelnökéül dolgozott. A fiatal kollégák egyetemi doktori fokozatának megszerzéséhez erkölcsi és anyagi támogatást nyújtott; a szegedi, mind a debreceni egyetemhez fűződő kapcsolatát ennek érdekében rendszeresen felhasználta. Az 1980-as évek

közepén több mint húsz Hajdú-Bihar megyei gyógyszerész szerzett egyetemi doktori címet.

Munkájából, szakmája iránti elkötelezettségéből adódott, hogy a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság országos vezetőségében jelentős tisztségeket töltött be. 1970-től tagja volt az MGYT országos vezetőségének, 1972-től a Társaság alelnöke, 1978-1986 között a főtitkára volt. 2001-től az MGYT Szenátusa elnökségének tagja lett. Főtitkársága idején 1984-ben egyik szervezője és irányítója volt a Budapesten rendezett FIP kongresszusnak. A nemzetközi rendezvény a magyar gyógyszerészetnek komoly társadalmi és szakmai elismerést jelentett.

A Magyar Gyógyszerész Kamara alapító tagja volt. Jelentős szerepet játszott a Debreceni Egyetemen a Gyógyszerésztudományi Kar létrehozásában. Felismerte, hogy az Orvostudományi Egyetem és az akkor még Kossuth Lajos Tudományegyetem intézetei a térségben elhelyezkedő két gyógyszergyárral megfelelő háttérrel tudnak biztosítani a magas színvonalú gyógyszerészképzéshez. Fáradtságot és energiát nem kímélve dolgozott a gyógyszerésztudományi kar létrehozásáért.

A Hajdú-Bihar Megyei Gyógyszertári Központ éléről 1994-ben ment nyugdíjba. Szakmaszeretetését és szakmai

elkötelezettségét bizonyítja, hogy ezt követően még tizennyolc éven át dolgozott közforgalmú patikában.

Munkáját számos kitüntetéssel ismerték el, melyek közül az alábbiak a jelentősebbek: Kiváló Gyógyszerész (1972), Munkaérdemrend arany fokozata (1982), Magyar Népköztársaság Csillagrendje (1988), Pro Sanitate (1997), Pro Homine Nobile Pharmaciae (2000), Hajdú-Bihar megyei Önkormányzat „Emlékérme” (1994), Hajdú-Bihar megyei Gyógyszerész Kamara „Év gyógyszerésze” (2003), A Szegedi Gyógyszerészképzés Fejlesztéséért Alapítvány Kuratóriuma által adományozott „Szegedi Gyógyszerészképzés Fejlesztéséért” életműdíj (2010). A Szegedi Tudományegyetem Gyógyszerésztudományi Kar dékánja és tanácsa a „Kar Aranyérmét” adományozta 2010-ben. A Német Gyógyszerészeti Társaság tiszteletbeli tagja.

Kedves Ernő!

Tetteiddel beírtad nevedet a magyar gyógyszerészet történetébe. Mindig emlékezni fogunk Rád! Emlékedet kegyelettel megőrizzük!

Gém Ferencné